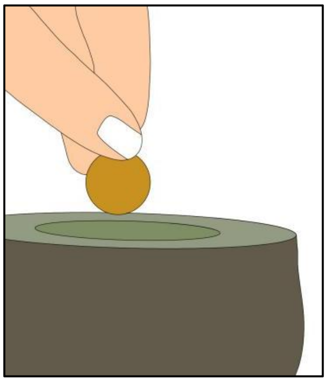

Хришћански обичај давања милостиње

Милостиња - одећа, храна или новац који се даје сиромашним људима

Јеванђеља

Пазите да не чините милостињу своју пред људима, да вас виде; иначе немате плате од Оца свога који је на небесима. Зато када чиниш милостињу своју, не труби пред собом, као што чине лицемери у синагогама и на улицама, да би их људи славили. Заиста вам кажем: Имају своју плату. А ти када чиниш милостињу, нека не зна левица твоја шта чини десница твоја; да милостиња твоја буде у тајности; и Отац твој, који види у тајности, платиће теби јавно. Матеј 6:1-4

А Исус одговарајући рече: Један човек силазио је из Јерусалима у Јерихон, и пао међу разбојнике, који су га свукли, ранили га и отишли оставивши га полумртвог. И случајно је неки свештеник сишао оним путем, и кад га је видео, прошао је поред њега. Такође и један Левит, кад је био на том месту, дође и погледа га, и прошао је поред њега. А неки Самарјанин, путујући, дође онамо где је он био, и кад га је видео, сажали се на њега, и приступивши му, преви му ране, сипајући уље и вино, и метнувши га на своје животиње, и одведе га у гостионицу, и побрину се за њега. А сутрадан, отишавши, извади два пенија и даде их домаћину, и рече му: Побрини се за њега, и шта више потрошиш, вратићу ти кад се вратим. Који од ове тројице мислиш да је био ближњи ономе што је пао међу разбојнике? А он рече: Онај који му је показао милост. Тада му Исус рече: Иди, па чини и ти тако. Лука 10:30-37

Него радије дајте милостињу од онога што имате, и гле, све вам је чисто. Лука 11:41

Продајте шта имате и чините милостињу; начините себи торбе које неће овехтати, благо на небесима које се не исцрпљује, где се лопов не приближава нити мољац квари. Јер где је ваше благо, онде ће бити и ваше срце. Лука 12:33-34

Дела апостолска

А Петар и Јован отидоше заједно у храм у време молитве, у девети сат. И једног човека, хромог од утробе мајке своје, ношаху, кога полагаху сваки дан на врата храма која се зову Лепа, да тражи милостињу од оних који улазе у храм. Он видевши Петра и Јована где улазе у храм, замоли милостињу. А Петар, уперевши поглед у њега са Јованом, рече: Погледајте нас. И послуша их, очекујући да ће од њих нешто добити. А Петар рече: Сребра и злата немам,

него што имам, дајем ти: у име Исуса Христа Назарећанина устани и ходи. И узе га за десну руку и подиже га; и одмах му ојачаше ноге и чланци. И скочивши устаде и ходаше, и уђе с њима у храм ходећи и скачући и хвалећи Бога. Дела апостолска 3:1-8

А мноштво оних који вероваше беше једно срце и једна душа; нико од њих не рече да је било шта од онога што је имао своје, него им је све било заједничко. И са великом силом сведоче апостоли о васкрсењу Господа Исуса; и велика благодат беше на свима њима. И ниједан међу њима не оскудеваше; јер сви који су имали земљу или куће продаваху је и доносише цену продате ствари и стављаху је пред ноге апостолима; и делише се свакоме према потреби. А Јосија, кога апостоли прозваше Варнава (што се преводи: Син утехе), Левит, из Кипра, имајући земљу, прода је, донесе новац и стаља га пред ноге апостолима. Дела апостолска 4:32-37

А у Јопи бејаше једна ученица по имену Табита, што се преводи као Срна. Ова жена беше пуна добрих дела и милостиње коју чињаше. Дела апостолска 9:36

У Кесарији беше неки човек по имену Корнилије, капетан чете зване Италијанске, човек побожан и богобојазан са свим својим домом, који је давао много милостиње народу и свагда се молио Богу. Он јасно виде у виђењу око деветог сата дана анђела Божјег где уђе к њему и рече му: „Корнилије!“ А он погледа на њега, уплаши се и рече: „Шта је, Господе?“ А он му рече: „Молитве твоје и милостиње твоје дођоше на спомен пред Бога.“ Дела апостолска 10:1-4

А Корнилије рече: „Пре четири дана постио сам до овог часа, а у деветом часу мољао сам се у кући својој, и гле, човек стаде преда ме у светлој одећи и рече: Корнилије, молитва твоја је услишена и милостиња твоја се спомиње пред Богом.“ Дела апостолска 10:30-31

Показао сам вам све како се тако трудећи треба трудити, помагати слабима и сећати се речи Господа Исуса, како је рекао: „ Блаженије је давати него примати.“ Дела апостолска 20:35

И у томе се трудим да увек имам савест чисту од греха пред Богом и пред људима. А после много година дођох да донесем милостињу свом народу и приносе. Дела апостолска 24:16-17

Који је крао, нека више не краде, него нека се труди својим рукама чинећи добро, да би имао дати ономе коме је потребно. Ефесцима 4:28

Апокрифи

Ја, Товит, ходих путевима истине и правде свих дана свог живота и чиних многе милостиње својој браћи и свом народу, који дођоше са мном у Ниневију, у земљу Асирску. Товит 1:3

И у време Енемесара дадох много милостиње својој браћи, и дадох свој хлеб гладнима, и своју одећу голима; и ако бих видео некога од свог народа мртвог или разбацаног по зидинама Ниниве, сахрањивао бих га. Тобит 1:16-17

Дај милостињу од имања свога; и кад дајеш милостињу, око твоје нека не буде завидно, нити окрећи лице своје од сиромаха, и лице Божије нека се не окрене од тебе. Ако имаш много, дај милостињу према томе; ако имаш мало, не бој се дај према томе мало; јер сакупљаш добро

благо за себи за дан нужде. Јер милостиња избавља од смрти и не допушта да уђе у таму. Јер је милостиња добар дар свима који је дају пред Свевишњим. Тобит 4:7-11

Дај од хлеба свога гладнима, и од хаљина својих голима, и према изобиљу своме дај милостињу; и нека око твоје не буде завидно кад чиниш милостињу. Тобит 4:16

Молитва је добра са постом и милостињом и праведношћу. Мало са праведношћу је боље него много са неправдом. Боље је давати милостињу неголи сакупљати злато: Јер милостиња избавља од смрти и чисти сваки грех. Они који чине милостињу и праведност биће испуњени животом. Тобит 12:8-9

Тако Товит заврши хвалу Богу. А кад му беше педесет осам година, вид му се врати после осам година; и даваше милостињу, и расташе у страху Господа Бога, и хвалише га. Товит 14:1-2

И сахрани ме достојно, и мајку своју са мном; али немој више остајати у Ниневији. Сети се, сине мој, како је Аман поступио са Ахијахаром који га је одгајио, како га је из светлости довео у таму и како га је поново наградио: ипак је Ахијахар био спасен, али је други добио своју награду: јер је сишао у таму. Манасија је давао милостињу и избегао замке смрти које су му поставили; али Аман је упао у замку и погинуо. Зато сада, сине мој, размисли шта чини милостиња и како праведност избавља. Рекавши ово, издахну у постељи, имавши сто осам и педесет година; и сахрани га часно. Тобит 14:10-11

Вода ће угасити пламтећи огањ, а милостиња чини помирење за грехе. Сирах 3:30

Не клони духом када се молиш, и не занемаруј давање милостиње. Сирах 7:10

Не може бити добра ономе ко је увек заузет злом, нити ономе ко не даје милостињу. Сирах 12:3

Милостиња је човеку као печат, и чуваће добра дела човека као зеницу ока, и даће покајање синовима својим и кћерима својим. Сирах 17:22

Затвори милостињу у ризнице своје, и она ће те избавити од сваке невоље. Сирах 29:12

Ко љуби злато, неће бити оправдан, а ко следи поквареност, наситиће га се. Злато је многима било пропаст, и њихова пропаст је била близу. То је камен спотицања онима који му жртвују, и сваки безумник ће бити ухваћен њиме. Блажен је богаташ који је нађен без мане, и није ишао за златом. Ко је он? И назваћемо га блаженим: јер је учинио чудесна дела међу својим народом. Ко је њиме искушан и нађен савршеним? Тада нека се хвали. Ко је сагрешио, а није сагрешио? Или учинио зло, а није га учинио? Његова добра ће се утврдити, и скупштина ће објавити његову милостињу. Сирах 31:5-11

Ко узвраћа доброчинством, приноси фино брашно, и ко даје милостињу, жртвује хвалу. Сирах 35:2

Браћа и помоћ су против времена невоље, али милостиња ће избавити више од обоје. Сирах 40:24

Изгубљене књиге Библије

Блажена и увек славна Дева Марија, потекла из царског рода и породице Давидове, рођена је у граду Назарету, а васпитана у Јерусалиму, у храму Господњем. Име њеног оца било је Јоаким, а име њене мајке Ана. Породица њеног оца била је из Галилеје и града Назарета. Породица њене мајке била је из Витлејема. Њихов живот је био једноставан и праведан пред Господом, побожан и беспрекоран пред људима. Јер су сву своју имовину поделили на три дела: један су посветили храму и службеницима храма; други су поделили међу странцима и људима у сиромашним околностима; а трећи су сачували за себе и потребе своје породице. Јеванђеље о рођењу Маријином 1:1-4

Не бој се, Јоакиме, и не узнемируј ме се, јер сам ја анђео Господњи послат од њега к теби, да те обавестим да су твоје молитве услишене и да су твоје милостиње узнесене пред лице Бога. Јеванђеље о рођењу Маријином 2:3

После тога, анђео се јавио његовој жени Ани говорећи: „Не бој се и не мисли да је то што видиш дух. Јер ја сам анђео који је принео твоје молитве и милостињу пред Бога, и сада сам послат теби да те обавестим да ће ти се родити ћерка, која ће се звати Марија и биће благословена изнад свих жена.“ Јеванђеље о рођењу Маријином 3:1-2

Трећа књига о Пастиру Ерми 2:1-13 (Поређења)
1 Док сам ишао пољем и посматрао брест и винову лозу, и размишљао о њиховим плодовима, указао ми се анђео и рекао ми: О чему тако дуго размишљаш у себи?
2 И рекох му: Господине, мислим на ову лозу и овај брест јер су им плодови лепи. А он ми рече: Ова два дрвета су постављена за узор слугама Божјим.
3 И рекох му: Господине, хтео бих да знам у чему се састоји образац ових дрвећа које помињеш. Слушај, рече он, видиш ли ову лозу и овај брест; Господине, рекох, видим их,
4 „Ова лоза“, рече он, „је плодна, али брест је дрво без плода.“ Па ипак, ова лоза, да није посађена овим брестом и да се њиме не ослања, не би доносила много плода; него, лежећи по земљи, доносила би само лоше плодове, јер се не би ослањала на брест; док, ослањајући се на брест, доноси плод и за себе и за њега.
5 Видите, дакле, како брест не даје мање, него више плода од винове лозе. Како, господине, рекох ја, даје више плода од винове лозе? Зато, рече он, да винова лоза, која се ослања на брест, даје и много и добар плод; док би, ако би лежала на земљи, родила само мало, и то веома лоше.
6 Ова поређење је, дакле, предочено слугама Божјим; и представља богатог и сиромашног човека. Одговорих: Господине, објасни ми ово. Чуј, рече он, богат човек има богатство; међутим, пред Господом је сиромашан; јер је заокупљен својим богатством и мало се моли Господу; и молитве које чини су лење и без снаге.
7 Када, дакле, богат човек пружи сиромашнима оно што му је потребно, сиромашан човек се моли Господу за богатог; и Бог дарује богаташу сва добра, јер је сиромашан човек богат молитвом; и његове молбе имају велику моћ код Господа.
8 Тада богати човек служи свим стварима сиромашнима, јер осећа да га Господ чује: и још радовије и без сумње му даје оно што му је потребно и брине се да му ништа не оскудева.

9 И сиромах захваљује Господу за богаташа; јер обојица чине свој посао од Господа.
10 Људи, дакле, не сматрају да брест доноси плод; и не знају нити разумеју да када се његово друштво дода виновој лози, лоза доноси двоструки прираст, и за себе и за брест.
11 Тако и сиромашне који се моле Господу за богате, он чује; и њихово богатство се увећава, јер служе сиромашнима својим богатством. Стога су обојица учесници у добрим делима једни других.
12 Ко год, дакле, ово чини, неће бити остављен од Господа, него ће бити записан у књизи живота.
13 Срећни су они који су богати и осећају да су се обогатили: јер онај ко је тога свестан, моћи ће донекле да послужи другима.

Заборављене књиге Едема

Завета Завулонова 2:1-21
1 А сада, децо, кажем вам да држите заповести Господње, и да будете милосрдни према ближњима својим, и да имате сажаљење према свима, не само према људима, него и према животињама.
2 Због свега овога Господ ме је благословио, и када су сва моја браћа била болесна, ја сам се извукао без болести, јер Господ зна намере свакога.
3 Имајте, дакле, саосећање у срцима својим, децо моја, јер како човек чини свом ближњем, тако ће и Господ учинити њему.
4 Јер синови моје браће боловаху и умираху због Јосифа, јер нису показали милост у срцима својим; али синови моји беху сачувани од болести, као што знате.
5 А кад сам био у земљи Хананској, на обали мора, уловио сам рибу за свог оца Јакова; и кад се многи удавили у мору, ја сам остао неповређен.
6 Ја сам први направио чамац за пловидбу по мору, јер ми је Господ дао разум и мудрост у томе.
7 И спустих кормило иза њега, и разапех једро на другом усправном комаду дрвета у средини.
8 И пловио сам њиме дуж обала, ловећи рибу за кућу свог оца док нисмо стигли у Египат.
9 И из саосећања сам поделио свој улов са сваким странцем.
10 А ако је неко био странац, или болестан, или стар, скувао сам рибу и добро је припремио, и нудио је свим људима, како је сваком човеку било потребно, тугујући с њима и саосећајући се с њима.
11 Зато ме је и Господ наситио обиљем рибе када сам ловио рибу; јер онај који дели са ближњим својим, много више прима од Господа.
12 Пет година сам ловио рибу и давао је сваком човеку кога сам видео, и било је довољно за цео дом мог оца.
13 А лети сам ловио рибу, а зими сам чувао овце са својом браћом.
14 Сада ћу вам објавити шта сам учинио.
15 Видео сам човека у невољи због голотиње зими и сажалио сам се на њега, па сам тајно украо хаљину из куће свог оца и дао је ономе који је био у невољи.
16 Зато, децо моја, од онога што вам Бог дарује, покажите саосећање и милост без оклевања свим људима и дајте сваком човеку са добрим срцем.
17 А ако немате чиме дати ономе коме је потребно, сажалите се према њему из срца милосрђа.
18 Знам да моја рука није нашла чиме да му дам ономе коме је било потребно, и ходах с њим плачући седам стадија, и моја срца су чезнула за њим од сажаљења.

19 Зато и ви, децо моја, будите саосећајни према сваком човеку, да би и Господ имао сажаљење и милост према вама.
20 Јер ће и у последње дане Бог послати своје саосећање на земљу, и где год нађе утробу милосрђа, у њему ће пребивати.
21 Јер у мери у којој човек има саосећања према својим ближњима, у истој мери има и Господ према њему.